

Kummikirje | syksy 2017
Nepalin vammaiset lapset ja nuoret

Jouluinen tervehdys Nepalista sinulle kummi!

Terveiset kylmenevästä Kathmandusta! Syksy on ollut kummitiimin osalta monipuolinen. Kesän jälkeen Nepalissa alkoi kummitiimin evaluaatio eli arviointi, joka toteutettiin myös Etiopiassa ja Senegalissa. Nepalissa evaluaation suoritti paikallinen ammattitiimi, joka kiersi työalueitamme, haastatteli ja keskusteli niin kumppaniemme työntekijöiden, kumminuorten, perheenjäsenten, koulujen henkilökunnan kuin paikallisviranomaistenkin kanssa. Vaikka olemme jo saaneet paikallisen arviointitiimin raportin evaluaatiosta, odotamme edelleen lopullista raporttia, jonka suomalainen pääevaluaattori kokoaa kaikista maista. Myös hän on haastatellut meitä Lähetys-seuran entisiä ja nykyisiä työntekijöitä sekä muita kummitiimien läheisesti liittyviä henkilöitä. Tässä vaiheessa voimme tuki paljastaa, että arvioinnista nousi esille monia hyviä asioita, mutta myös kehitettävää tulevaisuuteen. Kerron niistä enemmän seuraavassa kummikirjeessä.

Kumppanikonferenssimme osallistajat. Etualalla Forward Lookingin näkövammaisten bändi, joka esiintyi meille toisena päivänä.

Syyskuussa meillä oli kirkollisen työn kumppanien ja kummikumppanien kanssa kaksipäiväinen konferenssi, jolla pyrimme järjestämään aina keuhäisin ja syksyisin. Tällä kertaa teemanamme oli vammaisuus ja mielenterveyteen liittyvät asiat sekä vastaavasti kristillinen parisuhde- ja perhetyö. Konferenssissa pääsemme myös aina kuulemaan kumppaniemme tekemän työn onnistumisista ja haasteista viimeisen puolen vuoden aikana

sekä nauttimaan toinen toistemme seurasta ja tällä kertaa myös hyvin kauniista maisemista Dhulikhelissa, reilun tunnin ajomatkan päässä Kathmandusta.

Loka-marraskuussa Nepalissa vieraili myös kummiryhmä Suomesta päästen tutustumaan Lähetyssseuran monipuoliseen kummityöhön eri kumppaniemme kautta (matkasta lisää tässä kirjeessä). Vain muutama viikko ryhmän lähdön jälkeen pitkäaikaisella paikallisella kummikoordinaattorillamme, Mandiralla, oli häät. Olemme iloisia Mandiran puolesta hänen uudessa elämänvaiheessaan!

Kummiryhmä Nepalissa

Kummimatka Nepaliin oli Lähetyssseuran ensimmäinen kummimatka laatuaan. Saimme vieraaksemme Suomesta 15:n hengen ryhmän, joista osa oli pitkäaikaisia kummityön tukijoita, osa lähettejämme tukevien tai Nepalin työtä tukevien seurakuntien edustajia. Ryhmä pääsi tutustumaan kaikkien eri kummikumppaniemme tukemiin lapsiin ja nuoriin Kathmandussa, Dhadingissa, Gorkhassa ja Pokharassa. Reissu oli kaikille ikimuistoinen pitkin bussimatkoineen, lämpimine kohtaamisineen ja Nepalin kauniita vuorimaisemia ihastellen.

Kummiryhmä Manakamanan kuulovammaisten koulun edustalla Gorkhassa. (kuva: Forward Looking)

Pääsimme ryhmän kanssa tutustumaan useisiin Forward Lookingin kohteisiin. Itse järjestön toimistolla kuulumme joidenkin jatko-opiskelijoiden elämäntarinoita sekä näkövammaisten bändin lauluesityksiä. Sieltä matka jatkui kuulovammaisten nuorten naisten ompelukeskukselle. Varsinainen viiden päivän vierailureissu Lähetyssseuran

työalueille Kathmandun ulkopuolella alkoi seuraavana aamuna. Vierailimme ensimmäisenä matkustuspäivänä kivenhakkaajakylällä sekä näkövammaisten hostellilla Mahadev Bhesissä. Yöksi jatkoimme vielä Gorkhaan, jossa seuraavan aamun ohjelmassa oli Manakaman kuulovammaisten koulu. Samana päivänä matkustimme vielä Pokharaan, jossa tutustuimme Gandaki Boarding Schooliin sekä tapasimme Pokharan vammaisia jatko-opiskelijoita erään oppilaitoksen kampuksella. Kummitöön osuuteen mahtui myös yhteinen reissu kristittyjen jatko-opiskelijoiden kanssa Kathmandunlaakson lähikukkuloille.

Manakaman kuulovammaisten koulun aamunavaus koulun pihamaalla (kuva: Elina Lind)

Lisäksi ryhmä pääsi kurkistamaan myös muutamiin muihin Lähetysseuran työkohteisiin niin kirkollisen työn kuin kehitysyhteistyön puolella. Uskon, että jokaiselle vieraalle jäi kummioppilaiden tapaamisista erityisesti mieleen heidän kiitollisuus saamastaan tuesta kummeja kohtaan. Tämän saman kiitoksen haluan välittää myös teille

jokaiselle! Mukana matkalla ollut kirkkoherra Ismo Haapanen kirjoitti Savon Sanomien blogiin samasta aiheesta, josta en malta olla lainaamatta muutamia kohtia:

”Noin viikko sitten palasin Suomen Lähetysseuran järjestäältä kummi-matkalta Nepaliin. Matka oli minulle ensimmäinen tuohon yhteen maailman köyhimpään mutta kauneimpaan maahan. Eniten ensikertalaista yllätti kuitenkin kiitollisuus, joka vyöryi yllemme eri vierailukohteissa. Tutustuimme monipuolisen kummitöön

avustuskohteisiin kouluissa, kyläyhteisöissä, työpajoissa. Vierailukohteissa tapasimme köyhistä tai muuten vaikeista oloista tulleita sekä vammaisia

lapsia ja nuoria. Suomalaisten kummien tuki oli mahdollistanut heidän koulutiensä ja ammattiin opiskelunsa. Saimme osaksemme vieraanvaraista tarjoilua, taidokkaita musiikki- ja tanssiesityksiä, kauniita sanoja. Kiitollisuus tuntui ylenpalttiselta. Tuntui, että emme olleet ansainneet tällaista kiitollisuuden vyöryä. Vähitellen ymmärsimme, että kiitollisuus oli tarkoitettu jaettavaksi kaikille tuhansille

Manakaman koulun pienempiä koululaisia nepalin kielen tunnilla. (kuva: Elina Lind)

kummeille ja vuosien varrella apua lahjoittaneille.” (Teksti kokonaisuudessaan osoitteessa: <https://blogit.savonsanomat.fi/ristisanoja/kiitollisuusvyoryn-alle/>)

Kuulumisia kumminuoriltamme

Tämänkertaiset henkilötarinamme ovat jatko-opintojaan jo suorittavilta kumminuoriltamme. On etuoikeus jakaa oppilaiden tarinoita, ne kaikki ovat ainutlaatuisia ja ansaitisivat ihan jokainen tulla kirjoitetuksi teille kummeille. Tässä kuitenkin kahden nuoren tarina:

Rabita miehensä Nanda Manin ja poikansa Dristin kanssa kotinsa sängyllä. (kuva: Mandira Awale)

Rabita Mali asuu perheensä kanssa Kirtipurissa, Kathmandunlaaksossa. Hän sokeutui kaksivuotiaana sairastuttuaan lavantautiin. Tautiin ei ollut sopivaa lääkitystä saatavilla ja saadun lääkkeen sivuvaikutuksena hän menetti näkönsä. Oikean silmän näkökyky meni kokonaan, mutta vasemmalla silmällä hän näkee valoa. Rabitan lapsuus oli hankala sokeuden takia. Häntä ei koskaan kutsuttu omalla nimellään, vaan ihmiset antoivat hänelle erilaisia lempinimiä. Tämä tuntui Rabitasta pahalta. Kun hän yritti kävellä, kaatui hän lähes aina. Rabitan vanhemmat eivät tukeneet osanneet tukea häntä, vaan kielsivät häntä kävelemästä.

Kun Rabita halusi opiskella, isä ihmetteli, mitä tyttö edes voisi tehdä oppimallaan. Eräs naapurin mies vei hänet Rautahatiin sokeille suunnattuun oppilaitokseen, jossa hän opiskeli 10. luokkaan saakka. Tämän jälkeen Rabita ei voinut jatkaa opintojaan viiteen vuoteen. Vuonna 2009 hän tuli Kathmanduun oppimaan bambutuolien tekoa Nepalin Näkövammaisten Yhdistyksen järjestämälle kurssille. Siellä hän kuuli Forward Lookingista. Nyt Rabita opiskelee kasvatustieteiden kandidaattiohjelmassa ja viimeiset neljä vuotta hän on saanut tukea Forward Lookingilta. Hänen lempiaineensa on nepalin kieli.

Rabina käy läheisessä kirkossa Kirtipurissa. Hänen miehensä Nanda on evankelista ja Rabina uskoo, että Jumalan tahto oli, että he tapasivat. He menivät naimisiin vuonna 2014 yli kastirajojen ja kääntyivät kristityiksi, mitä heidän vanhempansa eivät hyväksyneet. Nyt Rabina toteaa kuitenkin tyytyväisenä: ”Olen iloinen, että olen naimisissa. On mukavaa, että on joku, jonka kanssa voin jakaa iloni ja surun hetket. Olen kiitollinen Jumalalle ja Forward Lookingille tuesta. Jumala on aina vaikeissa hetkissä antanut minulle voimaa ja monia siunauksia elämässäni.”

Krishna Thapa (20) eli tavallista elämää 14-vuotiaaksi asti. Vuonna 2004 hän alkoi kärsiä hermosto-sairaudesta, joka vei tunnon hänen jaloistaan ja lantiostaan. Aluksi tunto puuttui vain toisesta säärestä, mutta sairaus eteni myös lantioon. Nykyään hänellä ei ole tuntoa lantiosta alaspäin, minkä vuoksi Krishna tarvitsee liikkumiseen pyörätuolin. Hänen vanhempansa joutuivat käyttämään paljon rahaa Krishnan hoitoihin: Krishnan isä myi vuohen ja vesipuhvelin kustantaakseen tyttärensä hoidot Kathmandussa.

Krishnalle

oli vaikeaa olla ainoa vammautunut ihminen omassa kotikylässään. Jos hän olisi syntynyt vammautuneena, olisi elämään vammaisena tottunut paremmin - se olisi ollut hänelle ainoa tuntemansa tapa elää. Sairastuttuaan hän kärsi masennuksesta puolen vuoden ajan, oli syömättä ja laihtui paljon. Hän makasi kaikki päivät sängyssä toivottomana eikä uskonut omaan selviytymiseensä.

Hänen vanhempansa veivät hänet hoitoja varten Pokharaan. Aluksi sairaala ei ottanut

Krishnan tilannetta vakavasti eikä pitänyt hoitamista mahdollisena. Lopulta hänet hyväksyttiin potilaaksi. Sairaala hoiti häntä kahdeksan kuukauden ajan, mutta ei voinut liikuttaa lantion ja jalkojen niveliä. Parempaa hoitoa saadakseen hän Kathmanduun ja pystyy nykyään istumaan pyörätuolissa. Krishna kuuli Forward Lookingin stipendiohjelmasta, jonka kautta hän opiskelee nykyään kauppatieteiden kandidaattiohjelmassa ensimmäistä vuotta Pokharassa. Hän pitää kokkaamisesta ja musiikin kuuntelusta. Tulevaisuudessa hän haluaisi työskennellä kirjanpitäjänä.

Lähetyksen Nepalissa 40 vuotta!

Aivan marraskuun lopulla pääsimme juhlimaan myön Lähetyksen 40 vuotta kestänyttä työtä Nepalissa. Saimme pitää juhlavieraana Nepalin pioneerilähettilästä, Kirsti Kirjavaista sekä Suomen Kathmandun suurlähettilästä, Jorma Suvantoa. Juhla oli lämminhenkinen, saimme muistella menneitä vuosikymmeniä ja työmme isoja saavutuksia ennen kaikkea vammaisten ja alakastisten parissa sekä suunnata tulevaan vuosikymmeneen ja sen tuomiin haasteisiin. Erityisen hienoa oli saada antaa näyttävä kiitos kaikille entisille ja nykyisille kumppaneillemme näiden neljäkymmenen vuoden aikana! Mikäli haluat nähdä kuvia sekä juhlasta, että menneiltä vuosikymmeniltä, löydät niitä alla olevasta Facebook-osoitteestamme.

Kiitos, että tuet rukouksin ja varoin Nepalin vammaisia lapsia ja nuoria! Siunattua joulua ja uutta vuotta 2018!

Terveisin Janne Juhaninmäki

kummityön koordinaattori

(janne.juhaninmaki@felm.org)

Felm / Kummiposti
G.P.O. 8975 E.P.C. 2250
Kathmandu, Nepal

Seuraa Facebookissa:
facebook.com/suomenlahetyksenepalissa
(toimii myös ilman tunnuksia)

Kummina olet korvaamaton – kutsu ystäväsikin!

Suomen Lähetyksen, PL 154 (Käyntiosoite: Tähtitorninkatu 18), 00141 Helsinki, puh. 09 12971
kummit@suomenlahetyksen.fi www.suomenlahetyksen.fi/kummit Tilaa uutiskirje: www.suomenlahetyksen.fi/uutiskirje